

ръдъ не може да се изправи съ убийства. Стабилностъ требва да има въ него! Въ тази Любовъ всеки тръбва да желае доброто на цѣлия български народъ; и цѣлиятъ български народъ тръбва да желае добро то на своите членове. Следователно когато огидешъ въ нѣкое село, селянитѣ тръбва да тѣ посрѣщнатъ, да те угостятъ. И какъ гато дойде нѣкой селянинъ въ града и вие тръбва да го посрещнете по сѫщия начинъ, между васъ да има надпреварване. Като дойдатъ шопитѣ при васъ, какъ ги посрѣщатъ? И вие като отидете при тѣхъ, какъ ви посрѣщатъ? И това сѫ все българи! Единиятъ е гражданинъ — бългринъ, другиятъ е земедѣлецъ — българинъ. Като ги срѣщате, виждатъ ги всички разг҃рѣдѣлени на партии. При това, всички сѫ правовѣрни всѣ за народа си милѣятъ. За кой народъ, за гражданитѣ или за селянитѣ? Едни милѣятъ за гражданатѣ, други за селянитѣ. Разделението на партии не е лошо нѣщо, но нека този народъ се учи. Онѣзи които сѫ за гражданитѣ нека учатъ гражданитѣ на любовъ. Онѣзи, които сѫ за селянитѣ, нека учатъ селянитѣ на любовъ. Онѣзи, които сѫ за земедѣлци тѣ нека учатъ земедѣлци тѣ на любовъ. Онѣзи които сѫ за военитѣ, нека учатъ военнитѣ на любовъ. Онѣзи, които сѫ за професоритѣ, нека учатъ професоритѣ на любовъ. Онѣзи, които сѫ за майкитѣ, нека учатъ майкитѣ на любовъ. Башитѣ, братята, сестрите, нека всички проповѣдватъ Любовъта. Не говоря за сегашната любовъ. Единъ младъ момъкъ, българинъ въорженъ съ два кобура въ врѣме на въстанието, казва на възлюбената си: „Генке, виждашъ ли тия турци, всички ще ги избия! Ела съ мене, не се бой.“ Върви той съ нея прѣзъ Стара-планина, но по едно врѣме изкача на срѣща имъ една меч-